

Trip Maart 2012 Deel 2

Woensdag 21 maart.

Volgens de kalender zou de lente beginnen. Na het verdwijnen van de rijp op het gras ging dit volledig op. Stralend weer en ook de temperatuur ging vrij snel naar een graadje of 15.

Na het ophalen van de broodjes en het afvoeren van het afval namen we snel afscheid van de camperplaats, met dank voor het leuke verblijf. Vertrokken om de voorliggende 30 km naar **Lauterecken** aan het riviertje de Glan af te leggen en een lange dag vóór ons te hebben. De tocht ging door het aantrekkelijke landschap van de Hunsrück, we gaven onze ogen weer de kost.

CP Villa Toskana in **Lauterecken**: Erg mooi verzorgd. De plaats was de € 8,= en € 1,= voor 8 uur stroom waard. Er was voldoende infomateriaal voorhanden. We vonden een folder met beschrijving van de Glan-radweg die voor een groot gedeelte parallel liep met het Draisinenspoor.

Dit is een stilgelegde spoorbaan waar nu 40 km met spoorfietsen gereden kan worden.

Het spoor was nog niet druk bezet maar we zijn toch enkele spoorfietsers tegengekomen. Lijkt ons leuk om met een clubje te doen.

We volgden de mooie fietsroute tot de stad **Kusel**, voor ons het keerpunt van de toer. Kusel vonden we niet erg indrukwekkend maar we zijn door de jaren heen misschien iets te veel verwend.

Wat wel leuk was: Het voetgangersdomein was opgetuigd met paasbomen waaraan eieren en allerlei tekeningen en gedichten hingen. Deze waren voornamelijk verzorgd door de schooljeugd. Voor de terugweg werd dezelfde goed bewegwijzerde route genomen. Er kwam geleidelijk iets meer (tegen-)wind en bovendien hadden we er al ruim 40 km opzitten. Blij dat we af en toe de elektrohulp konden inschakelen. Weer aangekomen bij Villa Toskana hadden we er op een haartje na 60 km opzitten.

Even ter verduidelijking (en verdediging): Ook al wordt de elektrohulp ingeschakeld, er moet toch getrapt worden. We waren dus best wel trots op onszelf.

Na het diner was het nog twee uurtjes vechten tegen de slaap voordat we dit gevecht maar opgaven.

Oja, onderweg kregen we een belletje dat Debby, Peter en Kai weer thuis waren na hun 5-daagse campertoer.

Donderdag 22 maart.

We werden al vrij vroeg opgeschrikt door een luid toeterende bakker. Omdat we onderweg lekker brood hadden gekocht kon deze geen Brötchen aan ons kwijt. We gingen nog even het standgeld voldoen, de beheerder was nu wel aanwezig en na het oprollen van de stroomkabel: Starten maar!

Het doel was **Wadern**, daar werd een gratis camperplaats beloofd en ook gevonden. Er waren stroom en sanievoorziening maar helaas buiten bedrijf. Werkt dit wel dan geef je graag de gevraagde vrije gave. We maakten een redelijk stevige wandeling door en om de stad maar besloten toch wat verder te rijden omdat de stad en de CP qua uitstraling niet denderend waren. We hadden ons vast voorgenomen om de fietstocht langs de **Saarschleife**, tussen **Merzig** en **Mettlach** weer te gaan fietsen omdat deze de vorige keer zo goed bevalen was. Daarom werd er alvast verkast naar **Merzig** waar de ons bekende CP deze keer geen duidelijkheid bood. De camper werd daarom maar op de grote parkeerplaats bij zwemparadijs Das Bad gezet. Zonder service maar ook zonder kosten.

Omdat de Saarschleife-fietstocht vrij lang is besloten we deze uit te stellen tot de vrijdag. Merzig werd te voet een beetje verkend, we drentelden door Kaufland en keerden na ruim twee uur terug bij de camper waar Els zelfs nog een uur buiten in de zon heeft zitten sudokowen.

Het was opvallend dat de temperatuur bij het vallen van de avond minder snel daalde dan de laatste avonden, de verwarming hoefde niet aan. Met het ophalen van leuke camperherinneringen babbelden we naar bedtijd.

Vrijdag 23 maart.

Geen rijp op het gras en al aangenaam warm in de camper: De lentezon deed haar uiterste best! Terwijl Els de picknick voorbereidde laadde Fred de fietsen af en maakte ze rijklaar. Tien minuten voor tien klauterden we op de fiets maar Els kwam geen meter vooruit. De ketting lag eraf. Met enig geklooi werd deze er weer opgelegd en na het schoonmaken van de roetzwarte handen konden we dan echt vertrekken. We wisten het al, maar toch constateerden we weer dat deze fietstoer mooi is. In Mettlach werden de fietsen geparkeerd en maakten we een wandeling door de stad. Mettlach is minstens zo beroemd als Meisen vanwege de porseleinfabrieken van Villeroy & Boch. In diverse winkels bewonderden we de prachtige producten die deze fabrieken maken. We wandelden ook weer door het park bij het hoofdkantoor van V&B waar verschillende kunstwerken waren opgesteld, o.a.

een erg grote gestyleerde arend tussen panelen met in aardewerk gebakken tafereelen rond thema natuur. Dit bekeken hebbende begonnen we aan de terugweg, deze keer langs de andere oever van de Saar.

Terug bij de camper werd deze rijklaar gemaakt en de fietsen weer op hun plaats gezet zodat we konden vertrekken voor de volgende verplaatsing. Een ritje van 25 km bracht ons in Perl aan de Mosel.

Hier vlakbij ligt het Drielandenpunt en de plaats Schengen waar ooit het verdrag van de open grenzen werd getekend.

We wandelden op ons gemakje door de wijngaarden naar een winkelcentrum waar we een waterslang kochten. De vorige slang was bij de gasfleswissel blijven liggen.....

Met de nieuwe aanwinst werd direct de watertank op peil gebracht en de inmiddels hoognodige saniservice uitgevoerd.

De CP bij **Perl**: Erg mooi! Sanizuil en stroom, beiden 1 euro inworp, de plaats is van november tot 31 maart gratis. In het seizoen kost het € 5,=, deze moet dan per mobiele telefoon betaald worden.

Dit systeem was eerder voor ons al een reden om maar niet op een CP te gaan staan.

Er werd de nodige tijd besteed om de internetstick die we lang geleden van Debby kado kregen aan de praat te krijgen en toen deze het na veel gestoei geïnstalleerd was kregen we op deze op Duitsland georiënteerde stick (van Congstar) alleen verbinding met een Luxemburgs netwerk en dat betekende hoge roamingkosten. Nog geen internet, dus!

Met de volle watertank kon Els eindelijk haar badderpartij houden. De camper was bezwangerd van aromatische badschuimgeur. Inmiddels was het donker en ging het gemoedelijk richting bedtijd.....

Zaterdag 24 maart.

Prachtig lenteweer begroette ons bij het opstaan. We besloten om de dag te beginnen met een wandeling naar **Schengen** om daar de markante punten rond het Verdrag van Schengen te bekijken.

We vonden er een grote zuil met opengewerkte sterren, tussen deze openingen waren stervormige maquettes van diverse landen waarin kenmerkende gebouwen of dingen weergegeven werden.

De Nederlandse ster: Een tulp, 'n molen, klompjes, een schip en, in een hoekje weggewerkt, 'n hennepplant....

In het trottoir waren bronzen platen verwerkt met de namen van de Schengenlanden. Ook was er een museum gewijd aan het verdrag, dit hebben we alleen van de buitenkant bekeken. Na deze socio-culturele uitspatting zijn we via de bakker en beladen met broodjes weer naar de camper gegaan.

Hier werd de picknick ingepakt om daarna een fietstocht te gaan maken langs de Mosel. Aan de Duitse zijde heen, tot de tweede vaste oeververbinding bij Ehnem om via de Luxemburgse oever via Remich en Schengen weer terug te gaan naar Perl.

Onderweg herkenden we bij een schutsluis een Nederlands schip uit Meppel dat we ook hadden zien varen tijdens onze fietstocht langs de Saarschleife. We hadden een leuk gesprek met de eigenaar/schipper terwijl hij, staande op het dek, gestaag omhoog rees. Hij vertelde dat hij in de Saar ijzererts aan boord had, deze nabij Koblenz gelost had en nu opweg was naar Lotharingen in Frankrijk om nieuwe vracht op te halen. Zijn schip, 5 jaar oud, was op maat gemaakt voor deze transporten en precies aangepast aan de maten van de schutsluizen. Hij was de sluis dan ook zuigende pas ingevaren, dit hadden we met bewondering bekeken. Aan het einde van de babbel keek hij van zo'n drie meter hoogte op ons neer. Toen we aan de boulevard van Remich een pauze maakte voer hij weer voorbij. We zagen hem voor het laatst toen hij in Schengen de sluis invoer. We waren duidelijk niet de enigen die het mooie lenteweer uitbuitten, het was een gezellige drukte langs de met mooie bloesembomen versierde boulevard van Remich. De hele tocht van ruim 47 km ging over uitstekend verzorgde fietspaden.

We gingen nog even langs de bakker in Perl om brood te kopen voor de zondag. Het zou weer een nachtje op de CP in Perl worden om de volgende dag te bekijken of er nog een mooie fietstocht gemaakt kon worden. Even radio geluisterd en het weerbericht voorspelde veel goeds.

We mochten alweer een erg mooie dag aan het lijstje toevoegen!

Zondag 25 maart.

Ook deze dag begon weer stralend. Dat betekende: Picknick klaarmaken en in de pedalen. We reden naar het Drielandenpunt en zagen dat de Moselfietsroute ook aan Franse zijde doorliep. Niet lang twifelen en "**Bonjour France!**". De fietspaden waren een tikkeltje minder qua wegdek en hier en daar een kleine deviation, het landschap was een mooie voortzetting van de laatste fietstocht.

We besloten door te rijden naar **Thionville**, goed te doen vanwege de uitstekende bewegwijzering.

Voor de brunch-picknick vonden we een leuke plek met zicht op de Moselle. Het fietsen ging als een trein wat, dat bleek op de terugweg, kwam doordat we de wind in de poepert hadden. Al vrij snel kwam de kerncentrale van Thionville in zicht maar het duurde nog even voor we de stad bereikten.

Een pauze aan de boulevard van Thionville en nog een klein stukje door deze grote stad en toen weer terug naar Perl. Grappig was dat we het Nederlandse schip weer zagen liggen. Ze waren druk met het beladen met ijzererts. De schipper hebben we niet gezien, anders hadden we uitbundig kunnen zwaaien! Zoals gezegd: De terugweg was net zo mooi als de heenweg maar er moest nu beduidend steviger getrapt worden vanwege een redelijke bries. Hier en daar werd zelfs de motor even bijgeschakeld. Na bijna 5 uren pedaleren, onderbroken door een paar korte pauzes kwamen we weer bij de camper aan. Trots konden we 67 km aan ons lijstje toevoegen.

De camperplaats was uitgedund, er waren 4 campers vertrokken. We kwamen in gesprek met een goed Duits sprekende Fransman. Dit resulteerde in het kopiëren van een prachtig navigatie-

programma dat het mogelijk maakt om de notebook als erg uitgebreid navi-systeem in te zetten.

Er moet alleen tzt een externe GPS-ontvanger aangeschaft worden, dan kan het navigeren op het grotere scherm van de notebook met bovendien veel meer extra functies. Het programma schijnt 600 a 700 euro te kosten..... Els is de hele avond druk geweest om alvast een deel van het programma te leren kennen. Tussendoor waren er twee campers gearriveerd, beiden Engelsen maar de directe buurvrouw was een in Engeland wonende Duitse. Hun kinderen, Sofy en Joshua waren al snel als kind aan huis in onze camper. Fred kreeg ze zelfs aan het dansen en zingen door op zijn mondharmonica te spelen. Onze laatste avond in Perl. We hebben er drie dagen en nachten gestaan, een redelijk uitzonderlijk iets voor ons!

Nog even doorpraten voor de volgende etappe, dit zou Trier worden. De maandag zou ons leren of dit ook echt zo zou zijn. Uiteraard zou de route voor een deel door Luxemburg gaan om te tanken en de tabakvoorraad op peil te brengen.